

September 1907. E.H. R. Beyls wordt tot tweede superior en vijfde directeur benoemd.

*E.H. Rafaël Beyls, vijfde directeur van 1907 tot 1918,
geportretteerd door Prosper Böss.*

De school telt op dat ogenblik ca. 420 leerlingen waaronder een 60-tal internen. Er zijn 20 priester- en 3 lekenleraars.

Schooljaar 1907-1908.

Het laatste stukje tuin moet eraan geloven met de uitbreiding van de brouwerijschool: bouw van een nieuwe proefbrouwerij van 15 hectoliter, klaslokalen en laboratoria voor scheikunde, natuurkunde en microbiologie. De brouwerijschool zal vanaf dan een sterke uitbreiding nemen wat niet kan gezegd worden van de andere afdelingen.

De lokalen van de brouwerijschool aan de achterzijde van de kapel

12 november 1914. Het nieuwe schooljaar vangt als gevolg van de oorlogsomstandigheden pas op de feestdag van Sint-Lieven (12 november) aan. Het internaat en ook de brouwerijschool blijven gesloten.

In een poging de vicieuze cirkel van 'slecht opgeleide kinderen' (werk op het veld) - 'ouders laag op de sociale ladder' te doorbreken, wordt in 1914 in België de leerplicht tot 14 jaar ingevoerd. Pas na het einde van de eerste wereldoorlog echter zal de maatregel van kracht worden.

14 april 1915. De eerste leek treed als onderwijzer in dienst in de voorbereidende afdeling.

Schooljaar 1915-1916.

Er worden opnieuw internen toegelaten op de school. Na de paasvakantie wordt het internaat echter opnieuw gesloten. De professionele afdeling houdt op te bestaan.

Om aan de opeising van de bezetter te ontsnappen laat Mgr Beyls studenten inschrijven aan de universiteit.

14 november 1916 en 29 oktober 1917. De brouwerijschool moet al haar koperen ketels, lederen riemen en rubberleidingen afstaan aan de bezetter.

Ook het lerarenkorps en de leerlingengemeenschap worden getroffen door de oorlogsomstandigheden. De lokalen van de school worden voor tal van activiteiten andere dan schoolse in beslag genomen. Zo dient de feestzaal achtereenvolgens voor een verpleegpost, als stapelplaats voor koper, wol en klerstoffen, opgeëist door de bezetter, als adres voor het 'Groen kruis' en stond ze ook ten dienste van de 'Burgerskeuken'. In de salons van het college werd het vredegerecht ondergebracht, de eetzaal der priesters deed dienst als tribunaal en verhoorzaal.

De leergangen worden onderbroken van 15 december 1917 tot 15 maart 1918.

Oktober 1918. De inspectie oordeelt het nutteloos de 'professionele klassen' te behouden en vanaf het nieuwe schooljaar worden zij dan ook afgeschaft.

Op 1 januari 1919 wordt E.H.Beyls benoemd tot vice-rector van de Katholieke Universiteit te Leuven.

Hij overleed op 17 december 1951. Lees onderstaand zijn in memoriam.

E.H. Beyls liet nieuwe laboratoria bouwen die voor hun tijd zeer modern waren.

Uit De Cronijke nr. 12, 1951 lichten wij het volgende in memoriam:

In memoriam EH Beyls

Mgr. Beyls, aartspriester en Deken van Gent, stierf in de namiddag van den Zondag 17 December 1950. Het nieuws verspreidde zich vlug in de stad en alhoewel zijn wankelende gezondheidstoestand de noodlottige afloop reeds liet voorzien, leek dit afsterven ons toch al te vroegtijdig.

De 17 januari 1878 was hij geboren te Ronse, dit eigenaardige stadje waar de twee landschappen doorheen lopen. Wellicht had Mgr. hieraan die dubbele karaktertrek te danken: een gelukkige Vlaamse openhartigheid en een aangename eerder Franse jovialiteit. Aan de Leuvense Universiteit haalde Mgr. Beyls, de licentie in de handelswetenschappen. In september 1903 werd hij tot leraar benoemd bij het St.-Lievensgesticht waarvan hij de Superior zou worden in september 1907.

Zijn sociale gaven en zijn rijke kennissen maakten van Hem een aangename collega en een professor en Superior met gezag.

Allereerst was daar de brouwerijschool, waarvan de proefbrouwerij diende herbouwd en heringericht.

Wellicht heeft deze onderneming voor Mgr. Beyls een bittere nasmaak gehad, toen naderhand bleek dat de werkelijke uitgaven de geraamde som -deze raming was door een betrouwbaar leraar der school opgemaakt- nogal overtroffen.

Hij zou als Superior de vier oorlogsjaren van 14-18 moeten trotseren. Dank zij zijn behendigheid en diplomatieke gaven ten overstaan van de bezettende macht wist hij toch zijn school open te houden, maar ten koste van hoeveel moeilijkheden.

Na de oorlog moest hij het aanzien dat de diocesane inspectie de handelssectie in zijn inrichting afschafte.

Op 1 januari 1919 werd hij benoemd tot Vice-Rector der Universiteit te Leuven.

Terzelfdertijd benoemde Mgr. de Bisschop van Gent hem ere-kanunnik zijner Kathedraal. Voorzeker was de nieuwe taak geen gemakkelijke: over de taalkwestie werd er toen nogal levendig gediscussieerd bij de hoogstudenten en sommige hielden van «doorslaande» argumenten. Dit laatste ondervond Mgr. Beyls zelf, toen de ruiten van zijn woning werden stukgegooid. Wellicht heeft de «Vice» hun dit niet kwalijk genomen, in de grond herkenden de studenten toch zijn «politiemacht» en wisten zij Mgr. Beyls steeds bereid om hun belangen te verdedigen.

Zeër vlug reeds, na twee jaar dit ambt waargenomen te hebben, werd de Vice-Rector huisprelaat van Zijne Heiligheid.

Twaalf jaar heeft Mgr. Beyls deze lastige post bezet, Zijn Excellentie Mgr. Coppieters, die wellicht wel wist hoe zwaar het leven van «Vice» te Leuven is, gaf Mgr. Beyls dan ook een rustiger en minder ontzenuwende plaats. Hij bood hem de plaats aan van pastoor

der St.-Baafsparochie te Gent.

Aldus kon Mgr. Beyls moeilijk anders dan instemmen.

De 16 januari 1931 werd hij er plechtig geïnstalleerd. Met dezelfde ijver zou hij ook hier als herder optreden. Vriendelijk en ten dienste van eenieder wist hij aller waardering en sympathie te winnen!

De 16 Februari 1946 verliet hij de parochie om Aartspriester en Deken der stad te worden, Hiermee zou hij dan ook zijn priesterloopbaan besluiten.

«Transiit benefaciendo» al goed doende, maar met des te meer verdienste daar O. L. Heer alleen weet wat het hem gekost heeft die lach en die vriendelijkheid steeds.